

срѣщу тѣхъ къмъ Хердонея (днесъ Ordonea), която тѣ били обсадили, и се расположилъ на лагеръ близо до тѣхния лагеръ. Като се научили за пристиганието му, войскитѣ на Фулвия едва що не излѣзли изъ лагера си за да нападнатъ Аннибала, но били задържани само съ обѣщание, че на другата заранъ ще влѣзатъ въ бой. Аннибалъ отъ своя страна, като се научилъ за тѣзи безрѣдници, още прѣзъ нощъта турилъ 3.000 души легка пѣхота въ засада задъ селскитѣ здания, огради и въ шубрацитѣ; на Махона съ 2.000 нумидийци заповѣдалъ да заеме въ време на боя пжтищата, по които римлянитѣ би можали да избѣгатъ въ лагера си, а той рано сутринъта построилъ армията си прѣдъ своя лагеръ. Фулвий сжщо извелъ армията си и я построилъ срѣщу Аннибаловата, но твърдѣ близо и въ голѣма безрѣдица, вслѣдствие своеволието на войскитѣ. Като искалъ да сравни длъжината на фронта си съ длъжината на Аннибалова фронтъ, той намалилъ джлбочината му и построилъ 1-ия римски и 2-ия съюзни легиони по кохорти въ една линия, задъ тѣхъ — останалата пѣхота по сжщия начинъ, всичката си конница — на половина по фланговетѣ, а легката пѣхота прѣсналъ прѣдъ фронта. А Аннибалъ, който, независимо отъ отдѣленитѣ войски въ засадата и съ Махона, билъ пакъ по силенъ отъ Фулвия, построилъ армията си както обикновенно: тѣжката пѣхота въ фаланга отъ 16 души въ джлбочина — въ срѣдата, тѣжката конница — на половина по фланговетѣ, а легката пѣхота — прѣдъ фронта. Римлянитѣ едва издържали първия ударъ: Фулвий, невѣжъ и глупаво-смѣлъ, като Центения, но не толкова храбъръ, щомъ видялъ лонния вървежъ на боя, избѣгалъ съ 200 души конница, а армията му,

атакувана отъ всички страни отъ Аннибала, а отъ войскитѣ отъ засадата и въ тилъ, била избита, съ исключение на не по вече отъ 2.000 души, които успѣли да се спасятъ.

Съ тѣзи двѣ, една слѣдъ друга, рѣшителни побѣди, Аннибалъ дѣйствително богато възнаградилъ прѣдшествувашитѣ си несполуки. Извѣстието за това смутило малко римския сенатъ, но било уравнивѣсено съ извѣстията за успѣхитѣ на консулитѣ. Послѣднитѣ получили заповѣдъ да присѣдинятъ къмъ себѣ си останкитѣ отъ войскитѣ на Центения и Фулвия. Но слѣдъ това се получило извѣстие, че волонитѣ на Семпрония, считайки се освободени отъ дадената нему клѣтва да служатъ въ войската, самоволно напуснали знамената си и се разотиили. Обаче тѣ всички били изловени и отново турени подъ знамената.

Добритѣ извѣстия отъ консулитѣ се заключавали въ туй, че слѣдъ възвръщанието на Аппия Клавдия двамата консули веднага стѣснили Капуа, опирайки се на Казилинъ и Вултурнъ, (глѣдай по горѣ), кждѣто прѣнесли по море и по р. Вултурнъ всички запаси съ храни, събрани въ Сардиния и Етрурия, освѣнъ това, че въ ПUTEОЛИ по море и отъ ПUTEОЛИ за въ армията било урѣдено постоянно и надѣжно подвозване на храни. Като заповѣдали на Клавдия Нерона да остави въ лагера при Суессула само необходимото за пазението му число войски, а съ останалитѣ да се присѣдини къмъ тѣхъ, тѣ окржжили Капуа отъ три страни съ три армии и веднага почнали да правятъ силно укрѣпени контръ-и циркумвалационни линии. Капуанцитѣ правили чести вилазки, за да забавятъ или развалятъ обсаднитѣ работи, но всѣки пжтъ били отблѣсвани и най послѣ се затворили